

Сергій Гриневич

Таємниці Сивого Знахаря

Книга 1

видання з паралельним текстом

Sergii Grynevych

The Secrets of the Wise Man

People say that in ancient times, maybe as far back as under the King of Peas, our Lord God would walk the heavenly Milky Way around the world, contemplating the granary of humankind. On his shoulders, he carried a large bundle of Generous Gifts for Good and Virtuous People. And in such hurry he was to delight them that he did not see the Carpathian Mountains under his feet, tripped over them, and let go of the bundle he had in his Godly hands...

This was how the gifts of the Lord fell from heaven onto our land... The land of our Ancestry, the Ukrainian land...

The generous land whose heart was Trykut, Trypillia, which Ancient Kyiv embraced, the beginning of the River Ros near Bila Tserkva, and the city of Roden, where Ros flowed into Borysthenes-Danapro...

The land which has long been oriented towards the Sun, the faith in the World and in Life by the spirit of its people.

And from our hearts, from the depths of our souls, the call of our Ancestor, the call of the Old Man, speaks more and more powerfully, more and more imperiously:

“Honor your Father, honor your elders.

Love your Mother, honor the Woman, the Mother of humankind.

Be loyal to your Family, take care of your Children and the hearth of your Home, which should warm both your bodies and your souls.”

The Old Man’s gray hairs are silver chains that have been used to bring the Wisdom of our Ancestors to us since Times Immemorial.

The Gray-haired Old Man has a WORD to say to us.

A WORD that goes back an ETERNITY...

Кажуть люди, що в сиву давнину, може, ще за царя Гороха, Небесним Чумацьким Шляхом гуляв Господь-Бог по світу, житницю людську споглядаючи. І ніс він за спиною великий клунок Щедрих дарунків для Добрих та Чеснотних людей. І так спішив їх порадувати, що не вгледів під ногами Гір Карпатських, перечепився за них та й випустив клунка з рук своїх Господніх...

От і посипались з Небес Дари Божі на землю нашу... Землю Прароду нашого, землю Українську...

Щедрий край, серцем якого був Трикут, Трипіль, що обійняв Пра-Київ, початок ріки Росі біля Білої Церкви та місто Родень, де Рось поєднувалася з Борисфеном-Данапром...

Земля, що з давніх-давен спрямована була духом людей до Сонця, до віри у Світ та Життя.

І з сердець наших, з глибин душ наших все владніше, все могутніше рече глас Пращура, глас Діда:

“Шануйте Батька свого, шануйте старших за віком.

Любіть Матінку свою, шануйте Жінку, Матір Роду людського.

Будьте вірні Сім'ї своїй, турбуйтеся про Дітей, про тепло Домівки, яка має гріти і тіла, і душі ваші”

Сивина Діда — це срібні ланцюжки, якими із прадавніх Часів прибуває до нас Мудрість наших Пращурів.

Сивий Дід має до нас СЛОВО.

СЛОВО, що лине з ЧАСІВ ВІЧНОСТІ...

The Stone of Knowledge

The setting is a picturesque village... A strong-looking gray-haired man is sitting at an oak table under a tall, spreading walnut tree. The Old Man is a Healer...

And who else is there, coming up to the walnut tree and sitting down at the table opposite this remarkable Old Man?

It's a young student who has ventured to learn what the Old Man had to teach him.

Now, Boys and Girls, no matter what age you are, and no matter the thoughts swarming inside your heads, it probably won't hurt you to bear witness to the talk between the Old Man and the student and keep it in your minds for many years to come.

"Hello there, Old Man!"

"Hello there, Boy!"

"People say that you know all sorts of miracles pretty well and are quite successful in treating those who come to you for help."

"What do you care, young man?"

"It's the holidays back at school, and I am studying to be a doctor, so I thought: why don't I go tap you, Old Man, for some useful tips."

"So you decided to shake up the old man like an old rag to see if maybe a grain of gold falls out along with the dust?"

"Why not? Wouldn't you like to share some secrets of your trade?"

"Secrets?.. So you think the old man sitting under the walnut tree has got any secrets?.. Now look, there's a stone lying over there at the edge of the forest. Go and bring it here, and you will get your first secret."

The boy went over there and fetched the stone. Then, he sat down at the table once again and wiped the sweat from his forehead.

Камінь Знань

Мальовниче село на Черкащині... Під високим та розлапистим горіхом, за дубовим столом поринув у роздуми сивий міцний чоловік. То Дід Знахар...

А хто ж це прямує до горіха та сідає за стіл супротив цього дивного діда?

Це той молодий студент, який насмілився осягнути Дідову Науку.

Ну що, Хлопці та Дівчата, а хоч якого б віку ви не були, і які б думи не роїлися в головах ваших, певно, не завадить і вам на довгі роки бути свідками живого спілкування Діда та молодого студента.

— Здоровенькі були, Діду!

— Здоров був, Хлопче!

— Кажуть люди, що ви добре знаєтесь на чудесах всяких, та ще й лікуєте досить ефективно тих, хто звертається до вас за допомогою.

— А тобі що до цього, юначе?

— Канікули в нас, а я на лікаря навчаюсь, от і подумав, чом би не “розкрутити” вас, Діду, на деякі корисні поради.

— Діда “потрусити” вирішив, як стару ганчірку, раптом з неї разом з порохом якась крупинка золота випаде?

— А чому б і ні? Хіба вам не кортить поділитись таємницями своєї майстерності?

— Таємниці?.. Та де ж ті таємниці у діда під горіхом?.. Он дивись, там, біля лісу, лежить камінь. Піди і принеси його сюди, от і буде тобі перша таємниця.

Хлопець пішов і приніс камінь. Сів знову до столу та піт з чола витирає.

“That’s your first secret right there, boy... And the first of the old man’s lessons to you. The most important one, but I don’t think you’ll get it anytime soon... Although people say the devil is not as black as it’s painted.”

“So why did you need this stone, Old Man?”

“For you to ask me about it!”

“I’m so hot! Let me go have a drink of water — all this running around with your piece of rock got me tired.”

The boy came over to a bucket of water, took a cup and drank some, then poured the rest under a rose bush growing near the well.

“Now, boy, take the bucket, water the walnut tree, and draw some fresh water from the well, if you still want to ‘wring’ some secrets out of the old man.”

The young student did as the Healer asked once again.

“See there, son, you did the right thing, but is there any Force in those actions? You want to *know*... There is Action, but there is no Knowledge yet... And boy, is the Knowledge tricky!.. It’s not woven with words, but soaked in wise actions... That’s what Knowledge is like... And it never comes to a person just like that — *everything has to be paid for*... Paid for in some way...

“We should be grateful for everything, and for our Knowledge — especially so. And it’s not the one who passes on the Knowledge who needs this gratitude, but the one who receives it!..

“Now let’s turn the wheel of time back to the moment when you took the water, drank it and poured the rest under the bush.”

“What have I done that’s so unwise, Old Man?”

“You got *more water than you could drink*! More than you needed to quench your thirst. Why is that? Because *you don’t appreciate the work of others*... Let the old man draw water from the well for you to splash it around the yard...

— Це тобі перша таємниця, хлопче... І перша тобі дідова настанова. Найважливіша, але не думаю, що ти це скоро збагнеш... Хоча, кажуть люди, не такий страшний чорт, як його малюють.

— А навіщо вам був потрібен цей камінь, Діду?

— А щоб ти спитав!

— Спека, піду води вип'ю, а то втомився носитись із вашою каменюкою.

Хлопець підійшов до відра з водою, набрав кухликком води, випив трішки, а решту вилив під трояндовий кущ, що ріс біля кринички.

— Тепер, хлопче, візьми відро, вилий воду під горіх і витягни з кринички свіжої, якщо в тебе ще залишилось бажання “викручувати” з діда таємниці.

Юний студент виконав і це прохання Знахаря.

— Ось бачиш, синку, ти вірно діяв, та чи є в тих діях Сила? Ти хочеш *знати*... Дія є, а Знань — поки що нема... А воно, Знання, — хитреньке!.. І не зі слів плетене, а в розумних діях мочене... Таке воно — Знання... Та й задарма ніколи воно не приходить до людини, адже *все потребує платні*... Певної платні...

За все ми маємо дякувати, а за Знання — особливо. І подяка ця більш потрібна не тому, хто передає Знання, а тому, хто їх отримує!..

Тепер давай-но “провернемо колесо часу” до того моменту, коли ти набрав води, випив, а лишок вилив під кущ.

— Що ж я зробив такого нерозумного, діду?

— Води ти набрав *більше, ніж міг випити*! Більше, ніж тобі було потрібно для тамування спраги. А чому так? Тому що *не цінуєш чужої праці*... Дід тягнутиме воду з криниці, а він її розхлюпуватиме по дворі...

You don't appreciate other people's work, son! That's why I asked you to get a bucket of water out of the well."

"So that was a lesson, too? One of the Old Man's teachings?"

"That which is obtained without personal effort is never appreciated — what's more, it *corrupts* one, takes away one's Force."

"So what about the stone? Also some kind of lesson? What did you tuck away behind the stone?"

"The stone is your gratitude for my first lessons to you, and also a test of how you behave towards older people. For the stone, I give you an excellent grade, but you didn't quite hit the mark with the water, my friend..."

"Come on, Old Man! Does the water I poured under the bush matter that much to you?"

"Not to me — it should matter *to you*, boy! *The ability to be grateful to the World* is a very important trait for someone who wants to understand it, discover it. After all, not only the word spoken by the teacher is a lesson of Knowledge, but also the rustle of leaves in the wind, a pain in the body, a smile, love, and fierce hatred..."

"And for all of it, *Life requires payment*, and only then does *Knowledge become part of ourselves*, gets imprinted in us, and transforms us..."

"What about charity? Does one really have to benefit from everything, one way or another?"

"You are running ahead of the story, son. Charity is a deep concept. Don't put the cart before the horse!..

"Don't get too far into the fields of Knowledge today, and remember that it's you who needs the gratitude for the life experience you gain in the first place! You need it for your own growth, otherwise the experience Life gives you will run away from you, like the water that you splash right and left so thoughtlessly..."

Не цінуєш чужої праці, синку! Тому я й попросив тебе витягти з криниці відро води.

— Так це теж була настанова? Дідів урок?

— Те, що дістається без особистих зусиль — ніколи не цінується, та ще й *розбещує*, відбирає силу.

— А камінь? Теж якийсь урок? Що ви за каменем приховали?

— Камінь — то твоя подяка за перші мої тобі настанови, до того ж перевірка на твоє відношення до старших за віком людей. За каменяку я тобі даю відмінну оцінку, а от з водою ти трішки не вгадав, друже...

— Діду! Хіба та вилита під куц воду має таке велике значення для вас?

— Не для мене, а *для тебе* це має мати значення, хлопче! *Вміння бути вдячним Світу* — дуже важлива риса характеру для того, хто прагне його зрозуміти, пізнати. Адже урок Знань — це не тільки вимовлене вчителем слово, а й шелест листя на вітрі, і біль в тілі, і посмішка, і кохання, і люта ненависть...

І за все це *Життя потребує від нас певної платні*, і тільки тоді *Знання стає частиною нас самих*, втілюється в нас і перетворює нас...

— А як же благодійність? Хіба з усього треба мати якусь користь?

— Ти, синку, далеко забігаєш. Благодійність — це глибоке поняття. Не спіши поперед батька в пекло!..

Ти сьогодні далеко не забігай до теренів Знань, а запам'ятай, що подяка за добутий життєвий досвід потрібна перш за все тобі самому! Для твого ж зростання, інакше досвід, який дарується тобі Життям, буде втікати від тебе, як та вода, яку ти так бездумно розхлюпуєш направо і наліво...

“Now go home, think about what we made flow here today, and always — tomorrow, the day after, and in times to come — *remember to be grateful for the Experience!*..

“And if your heart reaches out to this walnut tree tomorrow — come again, and I’ll be happy to see you.”

The Duty of Gratitude

“When I poured out the leftover water yesterday, you accused me of wasting it, Old Man. But I did pour the water under a rose bush and probably served the plant well, didn’t I?”

“That’s right, but you did it *without thinking* — you weren’t mindful of what you were doing. Now, if you, son, had scooped up water thinking of giving the plant a drink, you would have shown the World your wise action. Yesterday, it was only water that seeped under the bush, but if you had performed your action consciously, the rose would have drunk not only water from your hands, but also quenched its thirst with your care and love for plants. And for this, it would have thanked you with a wonderful color and aroma, your good mood and health, my son!”

“Yes, Old Man, quite interesting... But you are once again bringing up the topic of mutual payment, as if always trying to bargain. I even feel a bit awkward: I come to you to learn, and now I don’t know how to thank you properly. I’m a little confused, Old Man!”

“You got lost in three fingers, boy! You still don’t understand the essence of Gratitude... You shouldn’t be thinking about any ‘specific’ gratitude, my friend — it wouldn’t be sincere... After all, *gratitude to the World* for both pleasurable and painful experiences should live in a person’s soul permanently, before anything else, as the *centerpiece of their life!*

Тепер іди додому, подумай над тим, про що ми тут з тобою “розливали”, і завжди — завтра, післязавтра і на майбутнє — *пам’ятай про подяку за Досвід!*..

А якщо твоє серце завтра потягнеться до цього Горіха — то приходь, буду радий тебе бачити.

Обов’язок бути Вдячним

— Діду, коли вчора я вилив залишок води, ви мене звинуватили в марнотратстві. Але ж воду я вилив під трояндовий кущ і цим, певно, прислужив рослині, хіба не так?

— Так то воно так, але ж зробив ти це *не думаючи*, не усвідомлюючи своєї дії. От якби ти, синку, зачерпнув водичку з певною думкою про те, щоб дати рослині напопитись, ти б цим продемонстрував Світові свій розумний вчинок. Учорашнього дня під кущ пролилась тільки вода, а якби ти виконав цю дію усвідомлено, то троянда випила б не тільки воду з твоїх рук, а й втамувала спрагу твоєю турботою і любов’ю до рослин. А за це віддячила б тобі чудовим цвітом та духмяним ароматом, твоїм добрим настроєм та здоров’ячком, синку!

— Так, Діду, досить цікаво... Але ж знову ви підводите тему взаєморозрахунку, ніби торгуєтесь. Я навіть відчув певну незручність: прийшов до вас повчитись, і тепер не знаю, чим вам за це зможу віддячить. Щось я трішки заплутався, Діду!

— Між трьох пальців заблукав, хлопче! Ти так і не зрозумів сутність Вдячності... Думати про якусь “особливу” подяку не варто, друже... То вже буде нещиро... Адже *подяка Світу* як за приємний, так і за болючий досвід має бути перш за все в душі людини на постійному помешканні, як *вісь її життя!*

As the centerpiece of a wise person's life... Then, a person shall grow, just as the ability to coexist with other entities in the world grows in their soul...

"You can see with your own eyes how many people come to see the old man. And I help them return to themselves, regain lost health, happiness, and faith in themselves, in their personal strength to the best of my abilities... People are grateful to me for that, and everyone shows their gratitude as they can...

"Take a spoon and have a taste of this good honey. I got it in today's mail. It comes from *my grateful people* from Lokhvytsia. Help yourself! I wish the hands and the soul of the maker of this honey a long and healthy life!..

"As you can see, people have souls... And there are people on earth, son!.. There are good people in the world... I thank my Destiny for giving me the talent to help people... Thanks to it, I get everything I need from people on this wonderful journey on planet Earth..."

"Which gift do you value the most, Old Man?"

"Everything *that's given with a pure heart*... A person evaluates my work and gives me what they think they can give as a sign of gratitude for my Force."

"Force???"

"Yes, son, Force... Only Force can change the direction of movement... Because there's also inertia, isn't there, physicist?"

"I'm not a physicist — I'm a would-be doctor!"

"You need to know physics just as you do anatomy, my friend... But we'll talk about that later."

"And what about money?"

"What does it matter? All *that belongs to a person is a part of their essence*, provided that it wasn't stolen but obtained through honest work.

Як вісь життя людини розумної... Тоді й людина ростиме разом із зростанням в її душі вміння співіснувати у Світі з іншими сутностями...

Ти ж власними очима бачиш, як багато людей приходить до діда. А я в міру своїх можливостей допомагаю їм повернутись до себе, повернути втрачені здоров'я, щастя та віру в себе, у свої особисті сили... І люди мені за те вдячні. Хто як може, так і виявляє свою вдячність...

От бери ложку та скуштуй цього доброго меду. Сьогодні я отримав його поштовою посилочкою від *вдячних моїх людей* з Лохвиці. Пригощайся, а рукам та душі хазяйці меду цього — Здоров'я та Довголіття!..

Як бачиш, люди мають душу... Є люди на землі, синку!.. Світ не без добрих людей... Я дякую Долі своїй, що дала мені талант допомагати людям... За це від людей маю все те, що мені потрібно в цій чудній подорожі на планеті Земля...

— А який дарунок для вас найцінніший, Діду?

— Все, що дається від *Щирого серця*... Людина оцінює мою працю і дає те, що вважає за можливе дати в подяку за мою Силу.

— Силу???

— Силу, синку, Силу... Тільки Сила здатна змінювати напрямки руху... Адже є інерція, чи не так, фізику?

— Я ж не фізик, а майбутній лікар!

— А фізику треба знати не гірше за анатомію, друже... Але про це — пізніше будемо говорити.

— А щодо грошей?

— Яка різниця? Все, що належить людині, є частинка її сутності, при умові, що не крадене, а отримане чесною працею.

In return for my Force, a person gives me a piece of themselves, a part of their soul, whatever this part is embodied in... It can be money, it can be this honey that you are now tasting, or it can be a fish caught in a pond...

“It is this exchange, son, that holds the great secret of human Health and Prosperity!.. After all, *what the old man does* with the sign of gratitude will shape the future of the person who brought the gift...”

“But how can that be possible, Old Man?”

“Physics once again, my young friend... If I don’t figure out what to do with the gift, the person won’t feel the full joy of life they wish for and for which they came to the old man... But if you and I finish all the honey in our plates, it will warm the heart of the woman who gave it to us from the bottom of her soul. And it’s not only the light of the Sun that will warm her being on this fine day, but also the light of the soul that rises from the depths of the heart, radiated *by virtue of our gratitude* to this person for her delicious honey... That’s how it is, boy! That’s physics and mathematics right there for you...”

“And if we don’t eat this honey?”

“I won’t be feeling so good.”

“And the woman?”

“She will still feel at ease, but there will be less joy in her soul. She thanked me for my help, so she is clear in the eyes of the World. Meanwhile, I would have showed my disrespect for human gratitude, for which I would be punished in some way.”

“But why wouldn’t you be okay? You didn’t wrong that woman in any way, did you?”

“To do nothing is often worse than doing something wrong. The world has spoken to me through this package with honey.

Людина за мою Силу повертає мені частинку свого ества, частинку своєї душі, незалежно від того, в яких речах втілена ця її частинка... Чи то гроші, чи то мед, яким ти зараз смакуєш, чи то карась, якого впіймали в ставку...

У цьому обміні, синку, велика таємниця Оздоровлення та Достатку людського!.. Адже від того, як *дід поведеться* з предметом вдячності, залежатиме подальша доля людини, що принесла дарунок...

— Але ж як таке може бути, Діду?

— Знову фізика, юний друже... Якщо я не знайду куди прилаштувати дарунок, то людина не відчує тої повної радості життя, якої прагне і за якою прийшла до діда... Але якщо ми з тобою доїмо весь мед, що в тарілці, то тій жінці, що його нам дала від щирого серця, стане тепліше на душі. І не тільки світло Сонця буде гріти її ество в цей погідний день, а ще й світло від душі, з глибин серця, яке випромінюється *в силу нашої з тобою вдячності* цієї людині за смачний мед... Отак-то, хлопче! Оце тобі така фізика і така математика...

— А якщо ми цей мед не з'їмо?

— То мені буде недобре.

— А тій жінці?

— Буде легко, але не так радісно на душі. Вона подякувала за мою її допомогу, тому вона чиста в очах Світу. Я ж бо таким чином проявив свою неповагу до людської вдячності, за що понесу певну кару.

— Але чому буде недобре вам? Ви ж нічого поганого не робили тій людині?

— Нічого не робить — це частенько ще гірше, чим щось не те зробить. Світ через цю посилочку з медом звернувся до мене...

This plate not only contains honey — it also contains the wish of that woman for good health for herself and her relatives, and that health is carried in my balm, which I sent to her for wellness. I give the Balm, and I am given honey in return... The Balm carries my force, and the honey carries human gratitude!..

“That means that if I cover my ears and close my soul to the World’s plea to help that person, the World will punish me... And the punishment will be as severe as my ability to help these people get better was strong...

“I must, simply must help those people, son... I *must* help them, just as I must answer your questions, boy... “

“And why is it that you must, Old Man?”

“Think about it...”

Following the Custom

“Hey, Old Man, could you maybe start telling me how you make people get better?”

“Were we talking about something else?”

“I get it, you are telling me important things about the healing craft, but I would like to know your method more closely, more deeply, in more detail.”

“Fast as hell, that’s what you are! Want your bread buttered on both sides, do you? Listen up then! The first step is *improving the health of the body*, the second step is *healing the soul*, and the third and most difficult step is to help a person find a *healthy lifespirt* inside themselves... Happy with the answer?”

“Your tenets are quite tricky. Before this, Old Man, you have talked about simple things that, as I see it, have nothing to do with the skills of a doctor, while today you spoke briefly, but I can’t quite get my head around anything from this lesson of yours...”

В цій тарілочці не тільки мед, а ще й бажання тієї жінки мати здоров'я в собі і в своїх рідних, і те здоров'я втілено в моєму бальзамі, котрий я вислав їй на оздоровлення. Я даю Бальзам, а мені дається Мед... В Бальзамі — моя сила, а в меді — вдячність людська!..

Тому якщо я закрию вуха і душу на заклик Світу допомогти тій людині — Світ же мене й каратиме... І кара ця буде така ж сувора, як сила моєї можливості допомогти тим людям оздоровитись...

Я зобов'язаний, зобов'язаний допомогти тим людям, синку... Я зобов'язаний їм допомогти, так як зобов'язаний відповідати на твої запитання, хлопче...

— А чому саме зобов'язані, Діду?

— От про це й подумай...

Наслідування Звичая

— Діду, може, ви вже почнете розповідати мені про те, як оздоровлюєте людей?

— А ми що, говоримо про щось інше?

— Я розумію, що ви розповідаєте мені важливі деталі знахарства, та хотілося б знати вашу методику більш конкретно, глибше, детальніше.

— Ач який ти прудкий! Як мед, так і ложкою! Тоді слухай... Перша дія — *оздоровлення тіла*; дія друга — *зцілення душі*; третя і найскладніша — допомогти людині відшукати в собі *здоровий життєвий дух*... Ти задоволений такою відповіддю?

— Ваші постулати досить хитруваті. Ви, Діду, говорили раніше про прості речі, які, на мій погляд, не стосуються майстерності лікаря. А сьогодні мовили коротко, але ж я з цього вашого уроку нічого не втямлюю...

“Slow down, boy! The path of knowledge is not that easy... I already told you that *you not only learn through words, but also through actions...* Before you start helping someone else, help yourself, get to know yourself...”

“Don’t I know myself? After all, I do what I think is wise in my life, and lately, I’ve been intent on having a complete control over myself in everything I do all the time. Doesn’t that mean being the master of myself? Isn’t this a way to keep everything under the control of the mind?”

“Do you think you can grab God by the beard this easy? You are way overconfident, son! Even a very strong and skilled person struggles all their life to be the master of themselves. And this path of struggle begins with purifying first one’s body, then one’s clothes and personal belongings, improving relationships with one’s family and friends... And only over time does the person bring some *order* into their life, and with it *control over their essence*, their emotions...”

“And only when you start feeling a *kinship* with other people will you get the wonderful gift of fusing intuitively into any living entity and into every part of the world outside you... Only non-stop impulse control will give you the Force of Thought, the Force of Non-doing...”

“Maybe I am the one putting the horse before the cart when I tell you such complex things... After all, the path to perfect control over your life is oh so long... Few people even reach the middle... But it’s already satisfying when a person *seeks to get to know themselves* and the World inside them...”

“Think of yesterday: at the campfire, a speck of dust got into your eye, and it took you a long time to start seeing the world clearly once again. All it took was one speck of dust — how tiny it is! And yet it managed to hurt you!

— А ти не спіши! Шлях пізнання не такий легкий... Я тобі вже казав, що *вчення* — це не тільки слова, але й дії... Перш ніж допомагати комусь іншому, допоможи самому собі, пізнай себе...

— Та хіба ж я не знаю самого себе? Адже я роблю в житті те, що вважаю за розумне, а останнім часом весь час намагаюсь себе в усьому контролювати. Хіба це ще не володіння собою? Хіба це не спосіб тримати все під контролем свідомості?

— Ти вважаєш, що так легко візьмеш Бога за бороду? Це самовпевненість, синку! Навіть дуже сильна та вправна в багатьох уміннях людина ціле життя бореться за те, щоб оволодіти собою. І починається цей шлях боротьби з наведення чистоти в тілі, потім в одязі та в особистих речах, з налагодження стосунків з родиною та друзями... І тільки з плином часу в такої людини з'являється певний *порядок*, а з ним і *контроль над своєю сутністю*, над своїми емоціями...

І тільки тоді, коли відчуєш *спорідненість* з іншими людьми, будеш володіти чудовим даром інтуїтивного проникнення як в будь-яку живу сутність, так і в кожную частинку зовнішнього світу... Тільки постійний самоконтроль наділить тебе Силою Думки, Силою Недіяння...

Можливо, я сам біжу в пекло поперед батька, коли говорю тобі такі складні речі... Адже шлях до повного контролю життя — ой який довгий... Мало хто доходить навіть до його середини... Але приємно вже й те, що людина *прагне пізнати себе* та Світ в собі...

Пам'ятаєш, вчора біля вогнища тобі в око потрапила пилінка, і ти довгий час не міг чітко бачити світ. Лише одна пилінка — яка вона малесенька! І все ж їй вдалося нашкодити тобі!

So, boy, dirt on one's body prevents one from feeling the World in all of its flawless and boundless beauty...

"Taking care of body hygiene not only helps us keep the body sensitive, but also *disciplines our life spirit, strengthens our will*, and teaches us to pay attention and take care not only of ourselves but also of those living nearby..."

"Old Man, do you demand cleanliness from those who come to you for help?"

"Of course I tell people how important the need for external discipline is. After all, Health will not return to a dirty and helpless body! Before applying a cure, one has to wash the wound, clean it of pus and all sorts of impurities..."

"And what would you recommend to me personally? How do you think I could manage myself better? How should I properly care for my body?"

"Good question! That is something you really need to know at once. If not, how can you instill in people a love of beauty and health if you yourself are unsightly and undisciplined, if your body is not what people call 'in the pink of health?' So, get comfortable and get ready to listen carefully to the Old Man..."

"As soon as the rooster crows, or the sun tickles your face, or when your eyes open early in the morning, lift your body out of bed nice and easy, without any sudden movements, get out into the fresh air, and breathe in the clean puff of Morning. Let the spirit of the *old* leave your body, and the spirit of the *new* permeate your essence. Done that, you have to wash your face with cold water, or even wash your entire body."

"Sorry for asking, should I use cold water for that, too?"

"No, not necessarily. As you see fit. You can also use warm water."

Отак, хлопче, тілесний бруд не дає змоги людині відчувати Світ у всій його бездоганній і безмежній красі...

Турбота про тілесну гігієну не тільки допомагає зберігати нам високу чутливість тіла, але ще й *дисциплінує наш життєвий дух, зміцнює волю* та привчає до уваги та вміння піклуватись не тільки про себе, а й про тих, хто живе поруч з нами...

— Діду, а ви вимагаєте чистоти від тих, хто приходить до вас за допомогою?

— Звісно, говорю людям про цю важливу необхідність зовнішньої дисципліни. Адже Здоров'я не повернеться до брудного та безпорадного тіла! Перш ніж накласти ліки, треба промити ранку, очистити її від гною та різних нечистот...

— А що ви порадите мені особисто? Як, на ваш погляд, доцільніше зорганізуватись? Як розумно доглядати за своїм тілом?

— Добре запитання... Це вже те, що тобі дійсно потрібно знати якнайшвидше. Інакше як же ти зможеш привити людям любов до краси та здоров'я, коли сам будеш негарним та недисциплінованим, коли тіло твоє не буде таким, про яке люди кажуть — “кров з молоком”? Так от, вмоцуйся зручненько і слухай Діда уважненько...

Як тільки півень заспівав, чи то сонечко залоскотало твоє обличчя, або коли самі очі твої відкрились спозарання, спокійно-стримано, без різких рухів підними своє тіло з ліжка, вийди на свіже повітрячко та подихай чистим подихом Ранку. Нехай *старий* дух покине тіло твоє, а *новий* — ввійде до твоєї сутності. Після цього треба вмитись холодною водичкою, або навіть омити все тіло.

— Перепрошую, теж холодною водою?

— Ні, не обов'язково. Як тобі буде краще. Можна й теплою.

These actions will help you *refresh and revitalize* your body, because it is the vessel of your soul and your worldview! But in the evening, after the day's work is done and before you go to bed, don't be lazy and douse yourself with warm water and let your muscles, work-weary after the day you had, release all the dirt accumulated as a result of your daily deeds. This way, you will prepare yourself for yet another trip to the world of Dreams..."

"The world of Dreams?"

"Yes, the wonderful, wonderful world of Dreams... But that's a special topic — it's too early for us to talk about that now. At the moment, it's enough for you to know that the morning and evening ablutions are a sort of Confession... The main thing is that you feel for yourself the difference that undoubtedly exists between a clean body and a dirty body!.. That's my next assignment for you, son."

"Do I absolutely need to perform these procedures every day?"

"No, there is nothing in the world that you absolutely need to do. There's always a *choice*... But you always need to make an effort when you start learning. After all, when building a house, one always starts with the foundation, don't they? And the foundation doesn't run up to the roof, but ends where it stops performing its main function. It's only the foundation, the basis of what's to be built on top of it, after a layer of waterproofing."

"Does it mean I can stop following these instructions later on?"

"You know you're talking nonsense, boy... You also know that you should always wash your face and be clean! But the time and method of washing will depend on the situation and life's necessity."

"So why should I now only do as you tell me?"

Цими діями ти *привнесеш свіжості та життя* до тіла свого, адже воно — носій твоєї душі, твого світосприйняття! А от надвечір, після денних трудів, перед тим, як лягти в постіль — не полілуйся обов'язково прийняти на себе теплу водичку, дай своїм натрудженим за день м'язам винести з себе весь той бруд, який став результатом денних діянь твоїх. Таким чином ти підготуєш себе до чергової подорожі у світ Сновидінь...

— Світ Сновидінь?

— Так, дивний-дивний світ Сновидінь... Але то є особлива тема, поки зарано нам з тобою про це говорити. Натепер тобі досить знати, що ранкове та вечірнє омивання — це своєрідна Сповідь... Головне — на собі відчутти ту різницю, яка, безперечно, існує між тілом чистим та тілом забрудненим!.. Це тобі моє чергове завдання, синку.

— А чи обов'язково ці процедури робити щодня?

— Ні, в світі нічого не може бути обов'язковим. Завжди присутній *вибір*... Але певне зусилля над собою на початку навчання завжди необхідне. Адже коли будують дім, починають з фундаменту, чи не так? І цей фундамент не ведеться до даху, а завершується там, де закінчує виконувати свою основну функцію. Він лише фундамент, основа того, що буде поверх нього за прошарком гідроізоляції.

— То згодом можна і не виконувати цих настанов?

— Ти сам знаєш, що верзеш нісенітниці, хлопче... Знаєш і те, що вмиватись і бути чистим треба завжди! А от час та спосіб омивання залежатимуть від ситуацій та живої необхідності.

— А чому зараз я повинен робити тільки так, як ви мені радите?

“You’re free to do as you see fit. I’m not forcing you to do anything — I’m only giving you an Old Man’s good advice in response to your questions. But you would do well to listen to me for two reasons. The advice I gave you is a solid foundation in building your own healthy body, and if you follow these tips, then life will thank you later for the discipline you have shown by telling you *what to do* to this end and how to do it. Discipline is always necessary when starting out, if you want to enter the world of Knowledge... And in any other business as well...”

“What’s the second reason?”

“Ha! This is an even subtler issue... It won’t be so easy for you to grasp it... I think you’ve watched enough movies about old men from China who are also martial arts pros. They have a tradition — handing over the Weapons to the next generation... After all, the Word, the Knowledge are also life weapons, and they are also passed down from parent to child, from grandparent to grandchild, from teacher to student... Thus, the child carries their parent inside them, the grandchild carries their grandparent, and the student — their teacher... And with them, they carry Power — the Force arising from a long, long chain of Spiritual Succession...”

“I get that, Old Man. But if I ‘tweak’ your advice from the outset a little bit? For example, if I start washing five times a day or only once a day?”

“In view of the first reason, it doesn’t matter, as long as your body is fresh and clean. It doesn’t matter too much how you do that, but following a sequence of Actions at the beginning of any life path is absolutely necessary, like the foundation we have already talked about. You won’t get too far without discipline, son!”

“What about the second reason?”

“You must follow your teacher’s instructions...”

— Ти в волі робити як знаєш. Я не зобов'язую тебе, а лише даю добру дідову пораду, відповідаючи на твої ж запитання. Але слухати мене доцільно з двох причин. Те, що я тобі порадив, — міцний фундамент у будівництві особистого здорового організму, і якщо до цих порад прислухатись, то життя, в подяку за виявлену тобою дисциплінованість, згодом само підкаже, *що і як робити* в цьому напрямку. На перших порах завжди необхідна дисциплінованість, якщо бажаєш сягнути в світ Знань... Та й узагалі в будь-якій іншій справі...

— А яка друга причина?

— Ага! А це ще делікатніше питаннячко... Непросто це тобі втямити... Ти, гадаю, дивився багато фільмів про китайських дідків, які майстерно володіють бойовими мистецтвами. У них є традиція — передача Зброї нащадкам... Адже Слово, Знання — теж зброя життя, і їх теж передають від батька до сина, від діда до онука, від вчителя до учня... Таким чином син несе в собі батька, онук — діда, учень — свого вчителя... А разом з ними — Силу-міць довгого-предовгого ланцюга Духовного Наслідування...

— Я це розумію, Діду. Але якщо я все ж із самого початку трішки “підкоректую” ваші поради? Наприклад, буду омиватись п'ять разів на день або лише один раз?

— Щодо першої причини це не матиме значення, головне, щоб ти був свіжий і чистий тілом. Як ти це робитимеш — не має особливого значення, але порядок Дій на початку будь-якого життєвого шляху — річ необхідна і обов'язкова, як той фундамент, про який ми вже говорили. Без дисципліни далеко не підеш, синку!

— А щодо другої причини?

— Ти повинен твердо дотримуватись вказівок учителя...

“So what is the difference between these two principles?”

“Those who start advancing only by their own decision, who move along a path developed by them personally, have little help from the outside world. Those who follow Custom, who use the Centenarian Force — they are stronger than the individualists. Such a person has collective force, they can hold a high position in Society and be respected by people... Meanwhile, the one who lives like a cat, the one who walks by themselves, will have less outside power, but more inner power, so they will have more freedom in this World... But such freedom is a double-edged sword: it may either kill a person or give them infinite power... Both paths are worth considering: the first one and the second one... But the path of Amity, Harmony, and Balance is to follow both paths simultaneously...”

“How is that possible, Old Man?”

“Don’t put the carriage before the horses!.. Master that which your heart chooses... Go and think it over, *listen to your heart*... Whether you should wash yourself five times or you should heed the Gray-haired Old Man and do as he advises...”

The Heart’s Healing Power

“Old Man, I have already learned from your instructions that a healer cannot turn people away when they come seeking help. But I saw one strange thing today... A young woman came to see you with a child in her arms. You took one look at the child and told her something. Your conversation was brief, but the woman smiled, thanked you, and left your yard. Did you refuse to help her?”

“I see, young explorer, that you are starting to pay attention. And it’s this question that will become today’s topic of our mutually enriching talk...”

Якщо ця книга вам цікава – замовляйте повну електронну версію чи купуйте друковану книгу.